

Visul lui Iosif

Se făcea că vine secerișul,  
Într-o noapte Iosif a visat,  
Și s-au dus cu toți să taie grâul  
Și în snopi l-au strîns și l-au legat.

(:Pe căldura mare,arzătoare,  
Tot strîngeau și el și frații lui,  
Snopii plini cu binecuvîntare  
Ca un dar din partea Domnului.:)

Și pe cînd se adunară frații  
Și pe vatră snopii și i-au pus,  
A venit și Iosif cu belșugul  
Și cu snopul care l-a adus.

(:Și deodată parcă prin minune,  
Snopii celorlalți s-au închinat  
Înaintea snopului pe care  
Iosif lîngă-ai lor l-a așezat.:)

Iată visul,tată,ce-o fi oare?  
Frații lui mirați îl ascultau,  
Și spre el priveau cu ciudă mare,  
Și de-atunci cu toți îl pizmuiau.

(:Iată vine,iată visătorul,  
După atîția ani nu l-au uitat.  
Frații l-au vîndut să fie robul,  
În Egipt la un stăpîn bogat.:)

Iosif în Egipt devine mare,  
Ca să fie visul împlinit.  
Frații vin la el după mîncare,  
Și acolo ei s-au întîlnit.

(:Nu știau că el e frățiorul,  
Toți cu fața la pămînt plecați;  
Iată snopii,iată visătorul,  
În Egipt cu toți sînt adunați.:)

Doamne ce minune,ce lucrare!  
Tu mai dinainte-ai arătat,  
Mîntuirea noastră din pierzare  
Prin Isus,prin snopul minunat.

(:Haideți frați cu snopul fiecare,  
Înaintea snopului slăvit,  
Să ne închinăm cu bucurie,  
Căci Isus Christos ne-a mîntuit.:)

Amin